

31° zondag door het Jaar : Liefdevol verbonden.

Deuteronomium 6,2-6

Mc 12, 28b-34

Beste geloofsgenoten,

We beleven een weekend waar Halloween, het macabere van het leven als een spook door de straten loopt ,angst en geweld dat de mensen beroert, een spel van deze diepe mensen ervaring, maar ook tegengesteld , een eeuwenoud gebruik: de verbondenheid met onze geliefden, die gestorven zijn, en in ons en in Gods liefde verder leven. Allerheiligen en Allerzielen, bloemenvelden bedekken ode rustplaatsen van onze overledenen.

Vandaag vieren we, in ons jaarthema Liefdevol verbonden , nu, gisteren en morgen, de komende vieringen, morgen en overmorgen , brengen het gisteren naar het heden.

In de lezingen van vandaag komt de grondwet van ons geloof in het daglicht.

In de eerste lezing legt Mozes het gebod uit, en in naam van Jahweh ook op, in vers 6: Gij moet Jahweh uw God beminnen met heel uw hart, met heel uw ziel en met al uw krachten.

Het hart , de motor van uw leven, uw ziel, de spirit, de bezieling van uw leven en al uw krachten, met al uw mogelijkheden; Over deze Grondwet kunnen we niet zwijgen, nu niet en ook niet in de toekomst, het vertaalt het Verbond tussen mijn en uw God, ons bestaan borrelt op uit deze bron, voor nu en in eeuwigheid .

In het evangelie wordt deze grondwet, in een debat tussen een Schriftgeleerde en Jezus, geactualiseerd en verdiept.

Onze grondwet, het allereerste en allerhoogste is, de Heer onze God is de enige Heer ,Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel, geheel uw verstand en geheel uw krachten. Onze God, is niet de primus onder de goden, er is maar één God, geen zen, geen afgoden, wel een beminnende God, Vader, als oorsprong, als nabije in mij , in ons, in iedereen en in alles dat bestaat.

Hieruit beschrijft de evangelist; omdat wij allen uit God ontstaan, beminnen wij de naasten, maar ook onszelf. Jezus benadrukt, de gelijkwaardigheid, de beminnenswaardigheid van onze naasten en tevens ook dat wijzelf beminnelijk zijn. Mijn zijn is waardig bemind te worden, zo ook alle anderen, bij voorkeur de armen , de gekwetsten, de dwalende , God bemint, en laat Zijn zorg over ons komen en door de mens aan allen delend zijn.

Wat in de maatschappij, in het wereldse , als een tekort, als een last wordt benoemd, is in Gods liefde een appél tot engagement voor en door ons allen.

God beminnen is ook ons hart, maar ook ons verstand openstellen, de vereenzaamden nabij zijn , hun leven delen, hun zelfbeeld wordt door God, een beminnend wezen. Zo wordt ieder mens, een naar liefde hunkerend mens...deelgenoot van de Goddelijke gave, nabij te zijn.

God bemint mij en u, en allen, Laat ons bidden tot God in dankbaarheid, omdat Hij ons zo uitnodigt , dwz ons roept om een hemelse wereld uit te bouwen, een verbondenheid in waardering en liefde.

TH de Chardin schreef : door te beminnen en bemind te worden is God en de mens ons nabij (uit zijn boek Het Goddelijk milieu).

G/S